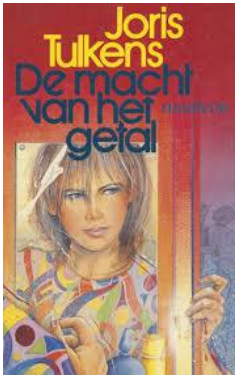

In de week gelegd 36-25, 31-08-2025, Een sterk staaltje

Sirach 3,17-18.20.28-29; Hebreeën 12,18-19.22-24a; Lucas 14,1.7-14

Het doorgeslagen individualisme van onze tijd vindt een tegenstem in de profeet Jezus Sirach. Waar succesgoeroes ervoor pleiten je ego een boost te geven en jezelf centraal te stellen, pleit Sirach ervoor met *zachtheid* onze doelen te verwerkelijken en ons klein te maken voor de ander. Dan vinden wij genade bij God. Doe je niet groter voor dan je bent, zegt hij, want *voor de kwaal van de hoogmoedige bestaat geen genezing; in hem heeft de plant van de boosheid wortel geschoten*. Weg dus met het recht van de sterkste! Vind je dit soft, denk dan eens aan het geduld dat anderen omwille van *ons* moeten 'oefenen' wanneer wij dat broodnodig hebben. Kracht schuilt niet enkel in spierballen, ook in karakter.

Paulus wijst erop dat wij bij onze bij ons streven God te ontmoeten (*en wij allen zijn door God uitgenodigd*) dienen te bedenken *waar we staan*. We naderen God niet als een berg, een laaiend vuur, donderwolken of duisternis, zoals de profeten (Mozes!). Wij mogen God ontmoeten in de *zachte* persoon van Jezus van Nazaret, middelaar van een nieuw *verbond*.

Dit vraagt om vorming, om hoor en wederhoor. Zo zegt een ongeschreven regel in ons democratische bestel dat de meerderheid rekening moet houden met de minderheid. Politiek gaat verder dan de *macht van het getal*. Maar ook de minderheid moet zich niet willen overschreeuwen. Daaraan ontbrak de laatste tijd wel het een en ander in ons parlement. En voor ons allen geldt: hoe ging het thuis, op het werk, in de vereniging? Overal vind je mensen die willen vóórdringen of elkaar de loef afsteken. Wie maakt zich daar niet schuldig aan?

Jezus wijst ons erop dat wij, uitgenodigd als we zijn, niet 'voor onze beurt' de beste plaats inpikken. *Stel*, zegt Jezus, *dat de gastheer je 'op je plaats zet', dan is de aardigheid eraf*. Dit geldt ook voor situaties waarin mensen denken een mandaat te hebben, tot blijkt dat zij vóór hun beurt spreken. Heel vervelend; maar wat een geluk, wanneer je de ander tot zijn *recht* laat komen. Dan zet je *zachte krachten* in. Maak van het leven een feestmaal voor alle mensen, vraagt Jezus en noemt expliciet gebrekkigen, armen en blinden. Dan staan we *samen sterk*. God zal het ons lonen!

